

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 20 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Garlsson Real Estate SA, i likvidation, Stefano Ricucci, Magiste International SA mot Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Mål C-537/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/6/EG — Otillbörlig marknadspåverkan — Påföljder — Nationell lagstiftning som föreskriver en administrativ påföljd och en straffrättslig påföljd för samma gärning — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 50 — Principen ne bis in idem — Den administrativa påföljden är av straffrättslig karaktär — En och samma överträdelse — Artikel 52.1 — Begränsningar av principen ne bis in idem — Villkor)

(2018/C 166/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Garlsson Real Estate SA, i likvidation, Stefano Ricucci, Magiste International SA

Motpart: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Domslut

- 1) Artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som tillåter ett förfarande för administrativa sanktionsavgifter av straffrättslig karaktär mot en person avseende rättsstridiga ageranden i form av otillbörlig marknadspåverkan för vilka samma person redan blivit dömd genom en lagakraftvunnen brottmålsdom, i den mån denna dom, med hänsyn till den skada samhället vållats genom överträdelsen, är ägnad att bestraffa denna överträdelse på ett effektivt, proportionellt och avskräckande sätt.
- 2) Principen ne bis in idem, som garanteras i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ger enskilda en rättighet som är direkt tillämplig i ett sådant mål som det nationella målet.

⁽¹⁾ EUT C 22, 23.1.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – J. Klein Schiphorst mot Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Mål C-551/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet — Samordning av systemen för social trygghet — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artiklarna 7, 63 och 64 — Arbetslöshetsförmåner — Arbetslösa som reser till en annan medlemsstat — Bibehållen rätt till förmåner — Varaktighet)

(2018/C 166/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep